

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a Mgr. Ing. Petra Šuránka, v právní věci žalobkyně **L. K.**, bytem x, zastoupené JUDr. Veronikou Vlkovou, advokátkou se sídlem T. G. Masaryka 53, 360 01 Karlovy Vary, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2013 č. j. 050404/2013/KUSK, o odstranění stavby,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **z a m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného výše uvedenému, kterým žalovaný rozhodl o jejím odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Sadské, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí ze dne 19. 12. 2012 č. j. SÚ 1225/4405/2012/Sch tak, že její odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu 1. stupně potvrdil. Rozhodnutím Městského úřadu v Sadské, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí, bylo žalobkyni nařízeno odstranění provedených stavebních úprav a nástavby střechy rodinného domu čp. x na pozemku p. č. x v kat. úz. Sadská s tím, aby vše uvedla v předešlý stav. Žalobkyně namítá, že žalovaný se nevypořádal se všemi jejími námitkami. Vypořádal se pouze s námitkou veřejného zájmu, jeho rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné. Dále namítla, že žalovaný i stavební úřad argumentují zejména tím, že nedoložila požadované podklady podle ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona, kterými měla být

bud'to 1) upravená projektová dokumentace s řešením, aby část konstrukce střechy nepřesahovala na sousední pozemek, 2) souhlas vlastníka sousedního pozemku s přesahem, nebo 3) podklady prokazující skutečnost, že část krovu s okapem střechy na sousední pozemek nepřesahuje. Objektivním důvodem pro nedoložení dokladů byla skutečnost, že kvůli probíhající digitalizaci katastrálních map nebylo možné získat od katastrálního úřadu podklady pro geodetické vyměření hranice pozemku. Její tvrzení dokládá i oznámení o dokončení obnovy katastrálního operátu.

Stavební úřad a žalovaný tedy po žalobkyni požadovaly nemožné, místo aby vyhověly její žádosti o prodloužení lhůty do doby po dokončení digitalizace map. Stavební úřad také porušil zásadu rovnosti účastníků, když ve skutkově zcela shodné záležitosti (jde o vyměření téže hranice pozemku), postupoval odlišně – na žádost manželů F. prodloužil lhůtu o 3 měsíce. K její diskriminaci dochází od samotného počátku řízení, správní orgán 1. stupně manžele F. neoprávněně zvýhodňuje. Žalovaný ani stavení úřad se také řádně nevypořádaly s otázkou veřejného zájmu na zachování či odstranění stavby. Stavební úřad nezkoumal, zda je stavba v souladu s územním plánem a s obecnými požadavky na výstavbu, jak požaduje judikatura. Skutečnost, že žadatel nepředloží všechny požadované doklady k žádosti o dodatečné povolení, není sama o sobě důvodem k odstranění stavby, ale stavební úřad musí prokázat, že existence stavby není v souladu s veřejným zájmem.

Správní orgány také nepostupovaly v souladu se zásadou přiměřenosti a ochrany zájmů vlastníka věci. Více než 80 % střechy je totiž postaveno nepochybně v souladu se zákonem, přesto bylo nařízeno její odstranění. Přesah střechy a okap pouze kopírují původní historický stav střechy, jen jsou o něco výše, tato skutečnost tedy nemá vliv na dopad stínu na sousední pozemek. Uvedení stavby do původního stavu by tedy přesah nemohlo odstranit. Správní orgány nepostupovaly v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, neboť odstranění stavby má být až krajním opatřením. Správní orgán také porušil § 5 správního řádu, když se nepokusil o smírné odstranění rozporů (např. udělením následného povolení stavby). Žalobkyně proto navrhla zrušení rozhodnutí žalovaného i stavebního úřadu. Současně se žalobou navrhla žalobkyně, aby soud přiznal její žalobě odkladný účinek.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že otázku dostupnosti podkladů ke geodetickému zaměření stavební úřad sám ověřoval, jak je uvedeno na str. 2 rozhodnutí žalovaného. Stavební úřad sdělil žalobkyni dne 13. 8. 2012, že katastrální úřad podklady poskytuje a žalobkyně tak mohla po geodetické kanceláři vyžadovat, aby provedla objednané plnění - tj. zaměření pozemku. Žalobkyně tedy měla na zaměření dostatek času. Pokud jde o paralelní řízení manželů F., tak usnesení v jejich věci bylo vydáno až po skončení tohoto řízení - tedy tato námitka nebyla vznesena v odvolacím řízení a nemohla být v napadeném rozhodnutí vypořádána. K námitce žalobkyně, že správní orgány se řádně nevypořádaly s otázkou veřejného zájmu na zachování nebo odstranění stavby žalovaný uvedl, že poměrování stavby a veřejného zájmu patří do řízení o dodatečném povolení stavby, nikoliv do řízení o odstranění stavby – žalobkyně odkazuje na judikát z doby, kdy obě řízení byla vedena v jednom řízení.

Stavební úřad zjistil z projektové dokumentace a na základě prohlídky na místě samém, že obvodové zdivo bylo zvýšeno cca o 1 m a nová střecha tak byla provedena v jiné výšce i tvaru, nemohlo tedy jít o zachování dosavadního stavu střechy domu žalobkyně. Tento stav tedy shledal stavební úřad v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu, podle § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., stavba rodinného domu nesmí přesahovat na sousední pozemek. Námitka veřejného zájmu byla žalovaným vypořádána na str. 2 jeho rozhodnutí,

příčemž veřejný zájem není v zákoně nikde přesně definován a tak je třeba jej zjišťovat pro každý konkrétní případ. Je nutno ho chápat jako zájem, který je možno označit jako obecně prospěšný. Žalovaný však nedošel k názoru, že stavba žalobkyně je stavbou veřejně prospěšnou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. l) stavebního zákona, proto se nejedná o veřejný zájem na zachování stavby, nýbrž jen o soukromý zájem žalobkyně na zachování nepovolené nástavby. Veřejným zájmem je také to, aby účastníci řízení dodržovali zákony. Žalobkyně nebyla na svých právech zkrácena postupem správních orgánů, ale v důsledku svého jednání. Skutečnost, že původní střecha přesahovala na sousední pozemek, nemohla být pro toto řízení rozhodná a nezavazovala žalobkyni povinnosti řídit se při provádění stavby platnými právními předpisy. Žalovaný proto z uvedených důvodů navrhl zamítnutí žaloby.

U jednání soudu žalobkyně uvedla, že nová střecha má jen nepatrně změněný tvar proti střeše původní a přesah na pozemek sousedů je identický, a pouze ukončení střechy je o několik centimetrů vyšší než u střechy původní. Ze strany sousedů se jedná o obchod, kdy podmiňují souhlas s přesahem střechy na jejich pozemek s jejím souhlasem se stavbou jejich pergoly. Uvedla, že vybudováním střechy nebyl narušen pokojný stav, technické důvody k odstranění stavby nejsou a také není veřejný zájem, který by vedl k odstranění střechy. Navíc existence veřejného zájmu nebyla dostatečně odůvodněna. Je třeba také zohlednit cenu odstranění stavby a cenu stavby nové. Trvala proto na zrušení rozhodnutí žalovaného.

Pověřená pracovnice žalovaného trvala na zamítnutí žaloby, neboť žalobkyně provedla střechu, aniž by ke stavbě měla nějaké povolení. Střecha je situována výše a v jiném úhlu, než střecha původní a přesahuje na sousední pozemek. Řízení před stavebním úřadem se nevedlo proto, že si stěžovali sousedé, ale protože stavební úřad je povinen provést šetření, když zjistí nepovolenou stavbu. Námitka žalobkyně týkající se digitalizace byla stavebním úřadem vyvrácena. Závěr řízení o dodatečném povolení stavby předurčil další postup stavebního úřadu. Stavební úřad posuzoval i veřejný zájem a dospěl k závěru, že žalobkyně porušila právní předpisy a nebylo proto možné stavbu povolit.

O návrhu na přiznání odkladného účinku soud rozhodl usnesením ze dne 17. 6. 2013 č. j. 46 A 43/2013 - 32 tak, že žalobě žalobkyně odkladný účinek přiznal.

Ze správního spisu žalovaného soud zjistil:

Městský úřad v Sadské, odbor výstavby, územního plánování a životního prostředí rozhodnutím ze dne 19. 12. 2012 č. j. SÚ 1225/4405/2012/Sch nařídil žalobkyni podle ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) odstranění provedených stavebních úprav a nástavby střechy rodinného domu čp. x na pozemku parc. č. x v kat.ú. Sadská s uvedením do předešlého stavu. V rozhodnutí byly stanoveny podmínky, které je třeba dodržet při odstraňování stavby. Správní orgán 1. stupně rozhodnutí odůvodnil tím, že na základě zjištění, že stavebník provedl předmětnou stavbu bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, z úřední moci dne 11. 5. 2012 zahájil podle ustanovení § 129 odst. 3 stavebního zákona řízení o odstranění uvedené stavby. Dne 11. 5. 2012 obdržel stavební úřad žádost o dodatečné povolení stavby - stavební úpravy a nástavba střechy rodinného domu čp. x na pozemku parc. č. x v kat. ú. Sadská. Na základě toho stavební úřad dne 22. 5. 2012 řízení o odstranění stavby přerušil a dne 24. 5. 2012 oznámil zahájení řízení o dodatečném povolení stavby. V průběhu řízení však zjistil, že podle předložené projektové dokumentace na sousední pozemek přesahuje část střechy stavby (přesah krovu s okapem). Stavební úřad proto vyzval žadatelku dne 29. 5. 2012 usnesením k doložení upravené projektové dokumentace s řešením, aby tato část konstrukce

střechy nepřesahovala na sousední pozemek, nebo případně, aby předložila souhlas vlastníka sousedního pozemku s tímto přesahem nebo, aby prokázala, že část krovu s okapem na sousední pozemek nepřesahuje a řízení o dodatečném povolení stavby přerušil. Dne 3. 7. 2012 stavební úřad opakovaně vyzval žadatelku k doložení požadovaných náležitostí s upozorněním na postup, který bude následovat v případě nedoložení. Ve stanovené lhůtě však žadatelka ani jednu z uvedených možných doplnění náležitostí nepředložila. Proto stavební úřad žádost o dodatečné povolení rozhodnutím ze dne 15. 8. 2012 zamítl. Proti rozhodnutí se žadatelka odvolala, odvolání bylo Krajským úřadem pro Středočeský kraj zamítnuto a rozhodnutí stavebního úřadu bylo potvrzeno. Vzhledem k tomu, že nenastaly žádné jiné skutečnosti, stavební úřad rozhodl o povinnosti žadatelky o odstranění stavby.

Proti rozhodnutí stavebního úřadu, kterým bylo nařízeno odstranění stavby, podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Rozhodnutí odůvodnil tím, že odvolatelka byla stavebním úřadem vyzvána k doplnění podkladů k žádosti o dodatečné povolení stavby, ale důkazní břemeno neunesla, nedoložila žádnou z požadovaných náležitostí. Odvolací orgán dále uvedl, že nezjistil v postupu stavebního úřadu ani v napadeném rozhodnutí vady, které by odůvodňovaly jeho zrušení nebo změnu. Odvolací orgán ve svém rozhodnutí citoval všechny skutečnosti zjištěné stavebním úřadem a závěry, které stavební úřad ze zjištěného stavu učinil a nezjistil v jeho postupu ani v napadeném rozhodnutí závady.

Z dopisu I. K. T., geodetická a důlněměřická kancelář, ze dne 23. 7. 2012 paní L. K. soud zjistil, že na objednávku provedení geodetického zaměření za účelem posouzení hranice pozemků v kat. úz. Sadská a to mezi st. p. č. x a x na straně jedné a st. p. č. x na straně druhé, za účelem prokázání či vyvrácení případného přesahu stavby na sousední pozemek, bylo zeměměřičskou kanceláří I. L. P. odpovězeno, že požadovanou službu nelze v současné době provést, protože na Katastrálním úřadě pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Nymburk, pod které obec Sadská spadá, probíhá digitalizace katastrálních map, což ve svém důsledku znamená, že veškeré podklady, které by bylo potřeba, nemá Katastrální pracoviště Nymburk k dispozici, neboť byly předány na Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Opava, kde se digitalizace provádí. Z uvedeného vyplývá, že v období, než bude digitalizace map ukončena, nelze případné potřebné geodetické podklady pro vytýčení hranice získat na Katastrálním pracovišti v Nymburce.

K žádosti Městského úřadu Sadská, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí, ze dne 29. 5. 2012 sdělilo Katastrální pracoviště Nymburk dopisem ze dne 3. 8. 2012, že poskytuje veškeré podklady uložené v současné době na Katastrálním pracovišti Nymburk, pro měřické práce v kat. úz. Sadská. Nejsou tedy narušeny práce pro poskytování podkladů pro vyhotovování geometrických plánů ze strany Katastrálního pracoviště Nymburk. Přebírání vyhotovených geometrických plánů pro k. ú. Sadská probíhá v nezměněném stavu a ze strany vyhotovitelů geometrických plánů nebyla zaznamenána žádná stížnost na omezování a zdržování v poskytování podkladů z dokumentace.

Usnesením Městského úřadu v Sadské, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí, ze dne 29. 5. 2012 bylo řízení o dodatečné povolení stavby žadatelky L. K., přerušeno na dobu do předložení požadovaných náležitostí zákonem, nejdéle do 1 měsíce. Usnesením téhož správního orgánu ze dne 3. 7. 2012 bylo řízení o dodatečné povolení stavby L. K. přerušeno na dobu do předložení požadovaných náležitostí zákonem, nejdéle do 10 dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení.

Dopisem ze dne 13. 8. 2012 sdělil stavební úřad právní zástupkyni žalobkyně k žádosti o prodloužení lhůty ze dne 30. 7. 2012 z důvodu, že v průběhu digitalizace katastrálních map nejsou na Katastrálním pracovišti Nymburk k dispozici potřebné podklady a není tedy možné provést geodetické zaměření až do doby dokončení digitalizace katastrálních map v tomto území, že obdržel písemnou informaci Katastrálního pracoviště Nymburk, že poskytuje veškeré podklady uložené v současné době na Katastrálním pracovišti a že nejsou narušeny práce pro poskytování podkladů pro vyhotovování geometrických plánů pro k. ú. Sadská. Z tohoto důvodu stavební úřad nemůže vyhovět žádosti a bude pokračovat v řízení k vydání rozhodnutí.

Z Oznámení o dokončení obnovy katastrálního operátu a jeho vyložení k veřejnému nahlédnutí ze dne 15. 1. 2013 vyplývá, že Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Nymburk, L. K. oznámil, že v budově Městského úřadu Sadská, v místnosti zasedací, v období od 25. 3. 2013 do 8. 4. 2013 podle § 16 odst. 1 zák. č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí ČR, ve znění pozdějších předpisů, bude vyložen k veřejnému nahlédnutí katastrální operát obnovený přepracováním na digitalizovanou katastrální mapu v kat. úz. Sadská, obci Sadská.

Usnesením Městského úřadu v Sadské, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí (dále jen stavební úřad) ze dne 22. 5. 2013 čj. SÚ 1477/1532/13/Sch bylo řízení o dodatečném povolení stavby pergoly se skladem na pozemku p. č. st. x v k. ú. Sadská na žádost P. F. a M. F. o přerušení řízení z důvodu získání nezbytného času k doplnění dokladů určených stavebním úřadem, přerušeno na dobu do předložení požadovaných náležitostí, nejdéle do 3 měsíců od nabytí právní moci tohoto usnesení.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Námítka žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro nepřezkoumatelnost, spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatcích důvodů rozhodnutí, není důvodná.

Správní řízení před orgánem 1. stupně a odvolacím orgánem tvoří jeden celek, a pokud odvolací orgán souhlasí se závěry rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, není na závalu, aby odkázal nebo převzal jeho odůvodnění.

Soud neshledal napadené rozhodnutí nesrozumitelným a nedostatečně odůvodněným. Naopak, z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vyplývá, že správní orgány se zabývaly všemi námitkami žalobkyně a všemi okolnostmi, které v řízení vyšly najevo.

V první řadě musí soud poukázat na to, že žalobkyně směřuje ve svých námitkách dvě řízení podle stavebního zákona, a to řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečném povolení stavby.

Žalobkyně namítá, že se správní orgány obou stupňů nevypořádaly s její námitkou, že nebyla fakticky schopna z objektivních důvodů doložit požadované doklady. Tato námitka žalobkyně není důvodná. V řízení bylo prokázáno, že správní orgán 1. stupně požádal 31. 7. 2012 Katastrální pracoviště Nymburk o vyjádření ke sdělení žalobkyně, že v době provádění digitalizace pozemků v katastrálním území Sadská, nelze posoudit spornou hranici pozemků. Katastrální pracoviště Nymburk správnímu orgánu sdělilo, že nejsou narušeny práce pro poskytování podkladů pro vyhotovování geometrických plánů, a proto stavební úřad

informoval žalobkyni, že Katastrální pracoviště Nymburk poskytuje veškeré podklady pro vyhotovování geometrických plánů v kat. úz. Sadská. Žalobkyně však této informace nevyužila a potřebný geometrický plán nepředložila. Soud má za to, že pravdivost skutečností, které žalobkyně stavebnímu úřadu sdělila, nedokládá Oznámení o dokončení obnovy katastrálního operátu a jeho vyložení k veřejnému nahlédnutí, neboť toto Oznámení jí bylo zasláno dne 15. 1. 2013, kdežto již 13. 8. 2012 ji stavební úřad informoval o tom, že Katastrální pracoviště Nymburk poskytuje veškeré podklady a nejsou narušeny práce pro poskytování podkladů pro vyhotovování geometrických plánů v kat. úz. Sadská. Žalobkyně tedy měla dostatek času na to, aby o podklady pro vyhotovení geometrického plánu znovu požádala, avšak neučinila tak. Není tedy pravdou, že nebylo v reálných možnostech a schopnostech žalobkyně požadované doklady správnímu orgánu doložit. Pokud jde o hranici pozemků, správní orgán vycházel v řízení ze stávajícího stavu, a pokud jej žalobkyně zpochybnila, bylo na ní, aby doložila, že tento stav není stavem skutečným. Jedná se však o námitku, která směřuje do rozhodnutí o zamítnutí dodatečného povolení stavby, které již nabylo právní moci, a proto nemá v tomto řízení místo.

Také námitka, že správní orgán porušil zásadu rovnosti účastníků a současně se tím dopustil diskriminačního jednání vůči žalobkyni, není důvodná. Současně žalobkyně namítá, že správní orgány postupovaly v rozporu se zákonem, základními zásadami, na kterých stojí platný český právní řád, jakož i s Ústavou ČR. Jako důkaz své diskriminace žalobkyně uvedla, že správní orgán 1. stupně ve stejné věci – určení hranice pozemku – nevyhověl její žádosti o prodloužení lhůty k doložení požadovaných dokladů, kdežto manželům F. lhůtu k doložení podkladů prodloužil o 3 měsíce. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyni na její žádost stavební úřad řízení o dodatečné povolení stavby opakovaně, po té, co řízení přerušil ihned po podání žádosti o dodatečné povolení stavby, přerušil na dobu 10 dnů. Její žádosti o přerušení řízení z důvodu údajné nemožnosti provést geodetické zaměření, nevyhověl po té, co zjistil ze sdělení Katastrálního pracoviště Nymburk, že potřebné podklady pro provedení geodetického zaměření v k. ú. Sadská, jsou na tomto pracovišti stále k dispozici. Soud má za to, stejně jako stavební úřad, že důvody pro přerušení řízení již po sdělení Katastrálního pracoviště Nymburk neexistovaly, a proto není důvodná námitka žalobkyně, že stavební úřad v řízení porušil zásadu rovnosti účastníků řízení a tím že se současně dopustil vůči ní diskriminačního jednání. S ohledem na uvedené skutečnosti pak nemá žádný smysl posuzovat postup stavebního úřadu z hlediska rovnosti účastníků řízení ve věci žalobkyně a ve věci manželů F., když důvod pro přerušení řízení ve věci dodatečného povolení stavby žalobkyně, nebyl dán. Soud musí ovšem znovu připomenout, že se jedná o námitku směřující do rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, resp. do rozhodnutí, kterým byla žádost o dodatečné povolení stavby zamítnuta.

Soud dále posoudil námitku žalobkyně, že se správní orgány obou stupňů nevypořádaly s otázkou veřejného zájmu na zachování nebo odstranění stavby, a dospěl k závěru, že ani tato námitka není důvodná. Odvolací správní orgán se v odůvodnění svého rozhodnutí (strana 2) dosti podrobně vypořádal s tím, proč se v případě stavby žalobkyně nejedná o stavbu veřejně prospěšnou a odůvodnil, proč bylo třeba zahájit řízení o odstranění stavby. Uložení povinnosti odstranit stavbu provedenou bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu není krokem výjimečným, jak se domnívá žalobkyně, ale krokem pravidelným, ke kterému je povinen stavební úřad přistoupit, pokud zjistí existenci stavby provedené bez jeho souhlasu nebo vědomí. Podle ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., ve znění do 31. 12. 2012 (dále jen stavební zákon), stavební úřad nařídí vlastníku stavby, popř. s jeho souhlasem jiné osobě, odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem

anebo v rozporu s ním. Podle ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona stavbu uvedenou v odst. 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Z této citace stavebního zákona vyplývá, že v řízení o odstranění stavby stavební úřad nezkoumá, zda odstranění stavby není v rozporu s veřejným zájmem. Splněním této podmínky se stavební úřad musí zabývat v řízení o dodatečném povolení stavby, pokud se jedná o stavbu uvedenou v ustanovení § 1 písm. b) stavebního zákona. Ve věci žalobkyně však již bylo řízení o dodatečné povolení stavby pravomocně ukončeno a stavební úřad v řízení o odstranění stavby podmínku veřejného zájmu zkoumat nemusel. Námitka žalobkyně tedy není důvodná. K námitce žalobkyně, že pokud stavebník nepředloží podle mínění stavebního úřadu všechny doklady a podklady jím vyžádané, pak sama tato skutečnost ještě automaticky neznamená, že musí být nařízeno odstranění stavby, musí soud uvést, že ustanovení § 129 odst. 1 stavebního zákona nedává svou formulací stavebnímu úřadu na výběr, zda řízení o odstranění stavby zahájí či nikoliv. Toto ustanovení není formulováno tak, že stavební úřad „může“ vlastníku stavby nařídit odstranění stavby, ale že stavební úřad vlastníku stavby „nařídí“ odstranění stavby. Stavebnímu úřadu tedy toto ustanovení nedává možnost úvahy, zda odstranění stavby nařídí nebo nikoliv.

Žalobkyně v žalobě dále namítla, že správní orgány nepostupovaly v jejím případě v souladu se zásadou přiměřenosti a ochrany zájmů vlastníka a v rozporu se zásadami činnosti správních orgánů. Tvrdí, že přesah krovu s okapem kopíruje jeho původní stav a uvedení do původního stavu by tedy přesah na sousední pozemek neodstranilo. Považuje za šikanózní rozhodnutí, podle kterých má odstranit celou střechu, přesto, že stavba střechy není v rozporu s veřejným zájmem a uvedení střechy do původního stavu nebude mít žádný vliv na dopad stínu na sousední pozemek, výška střechy zůstala stejná, pouze došlo ke změně sklonu střechy a nikoli výrazně. Správní orgán se měl podle žalobkyně pokusit o smírné řešení sporu, resp. k možnosti rozhodnout o odstranění stavby přistupovat jako k opatření krajního charakteru. Za takové řešení považuje žalobkyně právě následné povolení stavby stavebním úřadem. Tato námitka však není důvodná. Stavební úřad se v tomto řízení nepochybně snažil odstranit protiprávní stav pokud možno smírnou cestou, o tom svědčí několikeré přerušování řízení za účelem prodloužení lhůty pro žalobkyni k předložení požadovaných dokladů v řízení o dodatečném povolení stavby. Smírnou cestou k urovnání sporu však není povolení stavby, která odporuje právním předpisům, jako je v tomto případě střecha žalobkyně.

Soud však musí znovu připomenout, že všechny námitky žalobkyně se vztahují k řízení o dodatečné povolení stavby, které však v jejím případě bylo již před vydáním napadených rozhodnutí pravomocně skončeno.

Z výše uvedených důvodů soud shledal rozhodnutí žalovaného za rozhodnutí vydané v souladu se zákonem, a proto žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), jako nedůvodnou, zamítl.

Výrok o nákladech řízení je podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla v řízení úspěch, a proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, žalovanému, který byl úspěšný ve věci, náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. února 2015

Olga S t r á n s k á, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová